

Aanklacht tegen Otzma Yehudit

Racisme, suprematie en apartheid zijn geen “meningen”. Fascisme is geen “politieke positie”. Het zijn misdaden - misdaden tegen de menselijke waardigheid, misdaden tegen gelijkheid en misdaden tegen de menselijkheid zelf.

In de meeste democratieën wordt elke beweging die openlijk raciale of religieuze suprematie voorstaat als crimineel beschouwd. Een partij die zichzelf “Wit Macht” noemt in de Verenigde Staten of “Christelijke Macht” in Europa zou worden verboden en vervolgd. Toch zit in Israël **Otzma Yehudit (“Joodse Macht”)** - een partij waarvan de ideologie het Joodse equivalent is van dergelijke bewegingen - in de regering.

Geleid door **Itamar Ben-Gvir**, een veroordeelde racistische opruier, is Otzma Yehudit de moderne incarnatie van **Kahanisme**, een fascistische ideologie die werd gesticht door rabbijn Meir Kahane en verboden vanwege zijn racisme en terrorisme. Vandaag de dag is wat ooit als terrorisme werd verboden, genormaliseerd in de regering, verdedigd door westerse leiders die in hun eigen landen een dergelijke beweging nooit zouden tolereren.

Dit is niet alleen hypocrisie. Het is medeplichtigheid.

Van Kach naar Otzma Yehudit: Verboden terreur, opnieuw gebrandmerkt

Rabbijn **Meir Kahane**, geboren in Brooklyn, richtte **Kach** op in 1971 na het leiden van de gewelddadige Jewish Defense League in de VS. Het platform van Kach was duidelijk:

- Arabieren moeten hun burgerschap worden ontnomen en worden verdreven uit Israël en de bezette gebieden.
- Israël moet een Joodse theocratie worden, geregeerd door *halacha* (Joodse wet).
- “Groot-Israël” moet worden gevestigd, met annexatie van gebieden van de Nijl tot de Eufraat.

Kach kwam in 1984 in de Knesset met één zetel. Maar de aanwezigheid ervan schokte het politieke establishment van Israël. Kahane riep openlijk op tot massale uitzetting van Arabieren, gebruikmakend van de taal van etnische zuivering vanaf het parlementaire podium zelf. Hij veroordeelde democratie als zwakte en gelijkheid als verraad.

De reactie was snel. In **1985** wijzigde Israël de **Basiswet: Knesset (Sectie 7A)**, door een bepaling toe te voegen die partijen verbiedt die aanzetten tot racisme of Israël als democratische staat afwijzen. In **1988** bevestigde het Hooggerechtshof deze wijziging om Kach van verkiezingen uit te sluiten, en verklaarde het programma fundamenteel racistisch en onverenigbaar met democratie.

Toch bleven de volgelingen van Kach actief. In **1994** gebeurde het onvermijdelijke: een van hen, **Baruch Goldstein**, pleegde het Hebron-bloedbad, waarbij 29 Palestijnen werden vermoord tijdens het gebed in de Ramadan. In plaats van de gruweldaad te veroordelen, prezen veel Kahanisten Goldstein als een held. De Israëlische regering verbood vervolgens, onder enorme druk, Kach en zijn afsplitsing Kahane Chai als **terroristische organisaties**. De VS, Canada en andere regeringen volgden dit voorbeeld.

Op alle fronten werd het Kahanisme erkend als een ideologie van **racisme, terrorisme en fascisme**.

Maar het Kahanisme stierf niet. Het paste zich aan. In 2012 richtten oud-leden van Kach **Otzma Yehudit** op, een partij die zich presenteert als “nieuw”, maar dezelfde kernideologie voortzet: het deporteren van “ontrouwe” Arabieren, het annexeren van Palestijns land zonder rechten, en het verankeren van Joodse suprematie.

Wat het Israëlische Hooggerechtshof ooit als racistisch verbood, en de regering als terreur verbood, zit nu in het hart van de macht.

Kahanistische ideologie als misdaad

Het **Statuut van Rome van het Internationaal Strafhof** en de **Genocideconventie** maken duidelijk: het programma van Otzma Yehudit is geen politiek. Het is crimineel.

1. Apartheid (Statuut van Rome, Art. 7(1)(j))

- Gedefinieerd als overheersing door één raciale groep over een andere door systematische onderdrukking.
- Het beleid van Otzma Yehudit - dubbele juridische regimes, uitbreiding van nederzettingen, ontkenning van gelijkheid - is apartheid.

2. Gedwongen overplaatsing (Vierde Conventie van Genève, Art. 49)

- Verbiedt de uitzetting of overplaatsing van bevolkingen onder bezetting.
- Otzma Yehudit pleit openlijk voor “overplaatsing”, d.w.z. het verdrijven van Palestijnen en “ontrouwe” Arabische burgers.

3. Vervolging (Statuut van Rome, Art. 7(1)(h))

- Ernstige ontzegging van rechten tegen een groep op raciale of etnische gronden.
- Het programma van de partij om Arabieren van rechten te beroven kwalificeert als vervolging.

4. Aanzetting tot genocide (Genocideconventie, Art. III(c))

- Directe en openlijke aanzetting tot genocide is strafbaar, ongeacht of genocide plaatsvindt.
- Kreten van “Dood aan de Arabieren”, gesteund door partijleiders, passen precies in deze definitie.

De Vlaggenmars: Fascisme in het openbaar

De jaarlijkse **Jeruzalem Vlaggenmars** legt de criminaliteit van Otzma Yehudit bloot.

Elk jaar marcheren ultranationalisten door de moslimwijk van de Oude Stad van Jeruzalem, terwijl ze *“Dood aan de Arabieren”* en *“Moge je dorp branden”* roepen. Ze vallen Palestijnse handelaren aan, vernielen eigendommen en terroriseren bewoners. In plaats van te worden tegengehouden, worden ze beschermd door politie-escortes.

Itamar Ben-Gvir, nu Minister van Nationale Veiligheid, is geen externe opruier. Hij is een regelmatige deelnemer. Zijn aanwezigheid is een goedkeuring - en een signaal dat deze aanzetting de zegen van de staat heeft.

In **elke democratie** zou een dergelijk evenement - het roepen van de dood over een minderheid - worden verboden. Deelnemers zouden worden gearresteerd, organisatoren vervolgd voor haatmisdrijven. In Israël wordt het geheiligd als patriottisme.

Op **26 januari 2024** beval het **Internationaal Gerechtshof** Israël, als voorlopige maatregel in *Zuid-Afrika tegen Israël*, om *“directe en openlijke aanzetting tot genocide te voorkomen en te bestraffen”*. De Vlaggenmars is de belichaming van een dergelijke aanzetting. Door het toe te staan, en erger nog, eraan deel te nemen, staat Israël in openlijke schending van het bindende bevel van het ICJ.

De implicatie is onmiskenbaar: naleving vereist het verbieden van de Vlaggenmars, het criminaliseren van het Kahanisme en het verbannen van Oetzma Yehudit - net zoals Duitsland na 1945 verplicht werd het nazisme te criminaliseren.

De criminele verantwoordelijkheid van Itamar Ben-Gvir

Ben-Gvirs staat van dienst is een catalogus van extremisme:

- In 2007 veroordeeld voor **aanzetting tot racisme** en **steun aan een terroristische organisatie (Kach)**.
- Bedreigde premier Rabin in 1995, pochte op televisie met Rabins gestolen auto-embleem: *“We kwamen aan zijn auto - we komen ook aan hem.”* Weken later werd Rabin vermoord.
- Vereerde de Hebron-massamoordenaar Baruch Goldstein, hield jarenlang zijn portret in zijn huis.
- Leidde kreten van *“Dood aan de Arabieren”* op bijeenkomsten.
- Als Minister van Nationale Veiligheid houdt hij toezicht op de politie die racistische bendes beschermt in plaats van onderdrukt, terwijl hij kolonisten bewapent en Palestijnen onderdrukt.

Onder het **Statuut van Rome** zou Ben-Gvir kunnen worden vervolgd door het ICC voor:

- **Vervolging als misdaad tegen de menselijkheid** (Art. 7(1)(h)).
- **Apartheid** (Art. 7(1)(j)).
- **Directe en openlijke aanzetting tot genocide** (Art. 25(3)(e)).

Rapporten suggereren dat verzegelde ICC-arrestatiebevelen tegen Israëlische functionarissen mogelijk al bestaan. Gezien zijn rol zou Ben-Gvir een belangrijke kandidaat zijn.

Westerse hypocrisie: Fascisme verdedigen in het buitenland, veroordelen thuis

Het grootste schandaal is niet alleen dat Otzma Yehudit bestaat, maar dat het wordt getolereerd - en zelfs verdedigd - door westerse regeringen.

- Een "Wit Macht"-partij in Europa zou direct worden verboden.
- Een mars die "Dood aan de Joden" roept, zou als fascisme worden veroordeeld en door de politie worden opgebroken.
- Politici die deelnamen zouden worden beschaamd en uit hun ambt worden gezet.

Toch wordt "**Joodse Macht**" **genormaliseerd**. Westerse leiders, die hun verzet tegen racisme en fascisme verkondigen, blijven een regering bewapenen en verdedigen die Otzma Yehudit omvat. Ze veroordelen supremacisten thuis terwijl ze hen in het buitenland omarmen.

Deze hypocrisie onthult de leegte van hun mensenrechtenretoriek. Door Joodse suprematie te tolereren terwijl ze witte suprematie veroordelen, verraden westerse regeringen de universaliteit van mensenrechten.

Conclusie: Het vonnis

De feiten zijn onmiskenbaar:

- **Otzma Yehudit** is de directe erfgenaam van Kach, verboden als racistisch en terroristisch.
- Zijn ideologie, **Kahanisme**, is fascisme: supremacistisch, racistisch en gewelddadig.
- Zijn beleid vormt apartheid, gedwongen overplaatsing, vervolging en aanzetting tot genocide onder internationaal recht.
- De **Jeruzalem Vlaggenmars**, gesteund door zijn leiders, is een door de staat beschermde haatbijeenkomst in directe schending van het bindende bevel van het ICJ van januari 2024.
- Zijn leider, **Itamar Ben-Gvir**, draagt individuele criminele verantwoordelijkheid en kan worden vervolgd door het ICC.
- Westerse leiders die Otzma Yehudit tolereren en verdedigen zijn medeplichtig aan de normalisering van fascisme.

Het precedent is duidelijk. Na Neurenberg werd het nazisme in Duitsland verboden - niet als "politiek" maar als een criminele samenzwering. Hetzelfde principe geldt vandaag: **Kahanisme moet worden gecriminaliseerd**. Otzma Yehudit moet worden uitgesloten, verboden en herinnerd worden als de waarschuwing die het is.

Vonnis: Otzma Yehudit is geen politieke partij. Het is een fascistische organisatie schuldig aan het propageren van misdaden tegen de menselijkheid.

Morele verplichting: Het tolereren van Otzma Yehudit is het verraden van de menselijkheid zelf. Fascisme in welke vorm dan ook - wit, christelijk of Joods - is geen mening. Het is

een misdaad. En het moet worden bestreden, gecriminaliseerd en verslagen.